

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

I. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM.

Ara: 30 fillér.

1959. DECEMBER 15.

A kongresszus vendégei egyetemünkön

Az SZKP Központi Bizottságának tagja hallgatónk között

Meglátogatta egyetemünket a pártkongresszus alkalmából Magyarországon tartózkodó Rumjancev elvtárs, az SZKP Központi Bizottságának tagja, a „Béke és Szocializmus” című folyóirat főszerkesztője, az ismert közgazdász. Közvetlen és baráti hangú beszélgetést folytatott egyetemünk oktatóival és hallgatóival közgazdasági kérdésekről, a szovjet közgazdaságtudomány helyzetéről és válaszolt a megjelentek számos kérdésére.

A beszélgetés kezdetén azoknak a nézeteknek cáfolatával foglalkozott, amelyek kétségbe vonják a szocializmus gazdasági alaptörvényének meglétét.

Rumjancev elvtárs említette, hogy hasonló nézetek nemcsak Magyarországon, hanem más országokban is előfordulnak, így Lengyelországban, de a Szovjetunióban is. Elmondotta, hogy nem ért egyet a nézetekkel, mert semmi alapvető érvelést nem tudnak felhozni, amely cáfolná a törvény létét. Ez objektív törvény, amely cselekedeteink folyamán valósul meg. A gazdasági alaptörvény meglétét vitatók azt állítják, hogy az igények maximális kielégítése szubjektív jellegű. Sztálin „maximális” fogalmazásával ellentétben Rumjancev elvtárs, Lenin alapján, az igények „teljes” kielégítéséről beszélt. Véleménye, hogy a szocializmus gazdasági alaptörvényében benne van a cél is, az eszköz is. A cél, az igények teljes kielégítése. Igazuk lenne az említett elvtársnak, ha itt csak egyéni célokról lenne szó. Ebben a felfogásban valóban szubjektívizálódik az alaptörvény. Itt azonban az egyéni célokból összegeződött kollektív célról van szó. Minél jobban megteremtődnek az igények kielégítésének feltételei, a szubjektív célok annál inkább egybeesnek a kollektív céllal. Persze, a teljes kielégítés nem jelenti a fantasztikus, abszurd igények kielégítését. S míg a tőkés társadalomban a munkabér, s a mögötte meghúzódó érték jelenti az igények kielégítésének normáját (ami persze csak elméleti norma, hiszen a kapitalizmusban ezt sohasem éri el), addig a kommunizmus számára ez és a teljes foglalkoztatottság csak a minimumot jelenti.

A továbbiakban Rumjancev elvtárs néhány kérdésre válaszolt. Hangsúlyozta, hogy a közgazdaságtudomány további fejlődése szorosan összefügg a műszaki gazdasági kutatás elmélyítésével és kiszélesítésével. Ma a közgazdászok nem folytathatnak tudományos kutatást „a termelés technikájának és technológiájának tanulmányozásától elszakítva, mert másképpen a kutatás eredményei nem érik el a konkrétság szükséges fokát”. Felhívta a figyelmet arra, hogy a technikát nem szabad összekeverni a közgazdaságtudománnyal, mert ebben az emberek közötti termelési viszonyok konkrét elemzése könnyen összekeveredik a dolgok közötti viszonyok elemzésével. A műszaki, gazdasági kutatás csak a közgazdasági elemzés egy aspektusa, s egyáltalán nem mond ellent annak. Kiemelte, hogy éppen az új technika vívmányai, az elektronikus számológépek széles alkalmazása stb. teszi lehetővé a fenti feladatok megoldását, bonyolult nép-

gazdasági problémák megoldását.

Beszélt a fiatal, szovjet közgazdászok helyzetéről és a szovjet közgazdasági oktatásról. Egy kérdés kapcsán az előzőekhez visszakanyarodva ismét beszélt azokról a korlátlan lehetőségekről, melyeket a kommunizmus tár az emberek elé.

Szép jelenet volt, midőn a

rendkívül agitatíván beszélő Rumjancev elvtárs a beszéd hevében megfellelkezett a tolmácsolásról, s hosszú percekre keresztül fordítás nélkül sorolta érveit. Az ősz hajú tudósnak ez a lelkesedése igazi emberi közelségbe hozta őt a hallgatósághoz, amelynek nagy része különben is értett oroszul.

Befejezésül saját munkájá-

ról beszélt. Arról, hogy jelenleg a politikai gazdaságtan módszerbeli kérdéseivel foglalkozik, s hogy rövidesen befejezi a „Politikai gazdaságtan tárgya és módszere” című művét. Végezetül nagyon kedvesen, sok sikert kívánt hallgatónknak a kezdődő vizsgaidőszakban, amit ezúton tolmácsolunk egyetemünk hallgatóságának.

Az argentin kommunisták küldötte

Az I-es előadó zsűfőlési megtejt. Távoli ország nemzetközi híru harcosa beszél. Paolino Gonzales Alberdi elvtárs. Argentína Kommunista Pártja Politikai Bizottságának tagja jött el közeink, országának történelmi múltjáról, s mai helyzetéről tart előadást. Szavait többször szakítja meg lelkes taps...

Alberdi elvtárs előadása nagyon érdekes és tanulságos volt. Világosabban értjük és látjuk, nemcsak Argentína, hanem egész Latin-Amerika népének gondjait, s azt a harcot, amelyet az imperialista hatalmak, mindenekelőtt az amerikai monopóliumok ellen folytatnak.

Az előadást konzultáció követte. Több mint negyven kérdést tettek fel a részvevők, ezek közül ötöt spanyol nyelven. A kérdések Argentína életének szinte valamennyi területére kiterjedtek, s különösen nagy volt az érdeklődés az ifjúság, a diákok helyzete és harca iránt.

Alberdi elvtárs válaszából megtudtuk, hogy az egyetemi ifjúság Argentínában jelentős szerepet játszik a reakció elleni harcban. Az egyetemeken igen sok a haladó szelle-

mű, marxista tanár és diák. Ugyanakkor megismertük a diákok nehéz helyzetét, s azokat az okokat, amelyek lehetetlenné teszik a munkás- és parasztyerekek zömének továbbtanulását. Egy számot említett ezzel kapcsolatban, amely mindennél többet beszél: minden ezer, az egyetemi tanulmányait megkezdő diák közül ötven fejezi csak be rendszer időben egyetemi tanulmányait.

Hallgatónk Alberdi elvtárs életéről, munkájáról is kérdezősködtek. Válaszában elmondta, hogy 1923 óta tagja a Kommunista Pártnak, s hogy ő is közgazdász, hites könyv- és évtizedek óta azonban újságírással foglalkozik. A konzultáció során hallgatónk egy csoportja spanyol nyelven írt levelet nyújtott át Alberdi elvtársnak, melyben

szeretettel köszöntötték őt, sok sikert kívántak további munkájához az argentin munkásmozgalomban, megkérték, hogy adja át a magyar diákok üdvözlését a haladó argentin fiataloknak.

A több mint három óra hosszú tartó találkozót végzetlenül hallgatónk hosszan tartó tapsal búcsúztak el Alberdi elvtárstól. G. I.

Alberdi elvtárs lapunkon keresztül üdvözlö egyetemünket.

„A Közgazdászon keresztül köszöntöm a Budapesti Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem tisztelt professzorait és hallgatóit Argentína Kommunista Pártja s az argentin kommunista közgazdászok nevében. Új és nagy sikereket kívánok munkájukban, melyet lelkesítsen a tudományos szocializmus megalapítójának szelleme, akinek nevét az egyetem viseli.

Bp. 1959. december 9.

Paolino Gonzales Alberdi

Hruscsov elvtárs a Ganz-MÁVAG-ban

A Központi Bizottság tagja

Nagy örömmel értesültünk arról, hogy Háy László elvtársat, egyetemünk rektorát beválasztották az MSZMP Központi Bizottságába. Lapunk munkatársa felkereste Háy elvtársat, s megkérte, mondjon néhány szót a kongresszusról, Háy elvtárs a következőket mondta el:

Három évvel az ellenforradalom után

a küldöttek személyében magunk előtt láthattuk a megújodott, sok tapasztalattal gazdagodott, ideológiai tekintetben megtisztult, egységbe koálciosodott, magabiztos pártot. A kongresszuson nagyon jól átgondolt beszámolókat hangzottak el, a vita pedig mentes volt üres szólalomoktól. A felszólalások a széles tömegek tettekeszségét, alkotó lendületét tükrözték és bíráló szavakkal, a tapasztalatból merített sok száz építő javaslattal készítették elő a további munkát.

A kongresszuson jelenlévőkben megerősödött az a meggyőződés — és ugyanezt fogják megállapítani a kongressz-

szimus ideje és a felszabadulás óta a pártban harcolók — összeforrottságát is. Megmutatta a kongresszus, hogy felnőtt, a harcok tüzeiben megédesződött az új gárda. Öröm volt látni, hogy tapasztalatokban milyen gazdag már, milyen megfontolt és milyen céltudatos a fiatal nemzedék; hogy a megyei titkárok és más fontos pártfunkcionáriusok jelentős része életerőtől duzzadó fiatalember.

Emlékeztetés marsd

a kongresszus minden résztvevője számára Hruscsov elvtárs fellépése, aki a budapesti kongresszus szónoki emelvényéről küldött igen érélyes figyelmeztetést Adenauernek és a béke többi konok ellenségének. Mély benyomást keltett Kádár elvtárs záróbeszédje is, nemcsak az egyszerű, mindenki által érthető, meggyőző szavak keltezték ezt a nagy hatást, hanem a hallgatónak az az érzése, hogy az előadó a mondanivalójába a szívet adja bele. Emlékeztetek maradnak a kapitalista országokban, a gyarmatokon rendkívül nehéz viszonyok között küzdő testvérpártok küldötteinek beszámolója is, amelyekből érezheti az ifjúság, hogy a mi mostani áldozatvállalásunk, ha jelentős is, mégis csekély ahhoz képest, amit a kommunisták a legsúlyosabb elnyomás ellenére is vállalnak.

A földkerekség minden tájáról

érkezett külföldi delegációk érzékelhetővé tették, hogy mi a proletár-internacionalizmus, mi mindent tanultunk és tanulhatunk kölcsönösen egymástól, mi a nemzetközi szolidaritás, mi a nagyon mély érteleme annak, hogy „világ proletárijai egyesüljetelek”, milyen mérhetetlen erő rejlik ebben az egyesülésben. Az ember a torkában érezte a szíve dobogását, amikor az elnökség a külföldi küldöttektől kísérv elvonult az ülésteremből és a kongresszus résztvevői ajkáról felzúduló a „Fel, vörösök, proletárok”. Szármalyt a dal: „Eljenek a kommunisták és a nemzetkősiség”. Ezzel ért véget a VII. kongresszus, amelynek üzenetét átadom az egyetem minden munkatársának és hallgatójának, most pedig folytassuk még nagyobb lendülettel a munkát a határozatok végrehajtásáért!

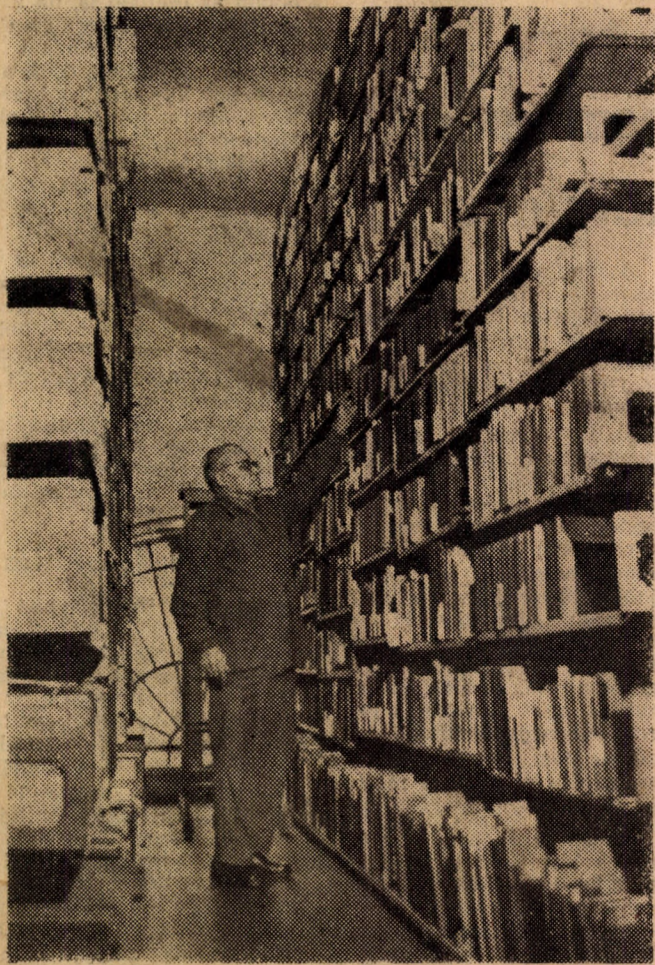
szus anyagának tanulmányozói — hogy az előtűnk álló nagy feladatokat meg tudjuk oldani: az ötéves tervet meg fogjuk valósítani, a mezőgazdaság szocialista átalakítását a legközelebbi években be fogjuk fejezni, népünk kulturális színvonalának és anyagi jólétének fokozatos emelését el fogjuk érni.

A kongresszus visszatükrözte

a párttagság eszmei-politikai és cselekvési egységét, de megmutatta három nemzedék — az 1919-esek, a Horthy-fa-

A KÖNYVEK RAKTÁRÁBAN

Érdeklődésem és kíváncsiságom miatt, örömmel vállalkoztam arra a feladatra, hogy lemenjek a könyvtár raktárába. Kacsikaringós csigalépcsőn

Ez lesz az! Szókrön László felvétele.

mentünk lefelé, míg egy tágas, aránylag világos terembe érkeztünk. Ez az előszoba — magyarázta Banka elvtárs, a könyvtár dolgozója — ahol a könyveket számozzák, ragasztják, s ide érkezik a liftláda is. Amikor megindítják a liftet, lent megszóll egy csengő, s így a raktáros a raktár legtávolabbi zugában is meghallja.

A raktárban ketten dolgoznak, Keresztes Péter és Tóth József elvtársak. Látoogatásunkkor Tóth elvtárs szabadságon volt, s így csak Keresztes Péter elvtárral tudtunk beszélgetni.

Négy éve dolgozik a könyvtár raktárában. Minden könyvet szám szerint ismer, tudja, hol található meg. Boldogan és (joggal) büszkén kalauzolt végig a raktárban. Mindenütt magas állványok, telve könyvekkel, példás rendben és tisztaságban. Kb. háromszázezer könyv áll a hallgatók rendelkezésére. Ezenkívül kb. ötevenezer könyv van javítás alatt. Az egyik hátsó sarokban régi, több mint százéves könyvek, folyóiratok sorakoztak a polcokon. Pl. Pester Lloyd száma 1851-től egészen 1944-ig. Vannak olyan könyveink is, amelyek másutt nem találhatók meg, ezekre nagyobb büszkék vagyunk — mondotta Keresztes elvtárs.

Igyekszünk a könyveket rendben tartani, s fáj a szívünk, amikor olyan könyveket kapunk vissza a hallgatóktól, melyek össze vannak firkálva, vagy oldalak hiányoznak belőle.

FIZESS ELŐ A SZOVJET HÍRADÓRA

Immár harmadik éve, hogy megjelenik a Szovjet Híradó, a Szovjet-Magyar Barátság Társaságának lapja, amely e három év alatt rangos helyet biztosított magának sajtótermékeink között.

Ha az olvasó a lap szemnek tetsző, többszínnyomású borítólapját fellapozza, változatos témákat, színes, érdekes olvasmányt talál, amelyekből egyre mélyebb és teljesebb képet alkothat magának a szovjet nép életéről, eredményeiről.

A lap legnépszerűbb rovatai: Utazás a Szovjetunió tér-

képén, Szovjet városok, Technika-Tudomány, Múzeumi séták, Fim, Színház, Sport, Gyermekoldal... amelyek szórakoztatnak s egyben gazdag ismeretanyagot is nyújtanak.

A Szovjet Híradó szerkesztősége, az olvasók igényének megfelelően, felemelte a lap példányszámát.

A 24 oldalas Szovjet Híradó színes képekkel havonta kétszer, 1-én, és 15-én jelenik meg.

Előfizethető a Kossuth Könyvkiadó megyei és kerületi kirendeltségeinél és a helyi postahivataloknál.

A KISZ tanulmányi és politikai nevelőmunkája a pártszervezet napirendjén

A KISZ munkája került napirendre az alapszervezet munkatervének megfelelően december 9-én az Általános Kari MSZMP alapszervezet taggyűlésén.

A vezetőség beszámolóját dr. Kubik István tartotta s a párt tagjai között ott ültek a KISZ központi képviselői és az Általános Kari KISZ-alapszervezettől meghívott pártonkívüli fiatalok.

„Az az ideológiai és politikai harc, amely az ifjúság neveléséért, a jövőre való felkészüléséért folyik, minden pártszervezetnek és minden kommunistának megszabja tenni-valóját a KISZ rendkívül jelentős politikai munkájának támogatásában, segítségében” — kezdte Kubik elvtárs a beszámolót. A párt mindig tördött az ifjúság sorsával, figyelemmel kíséri útját. Nem vonja meg bizalmát még 1956 után sem az egyetemi ifjúságtól, pedig jelentős hányada akkor az ellenforradalom napjaiban szembekerült a párttal. „Most három év után jóleső érzéssel állapíthatjuk meg, a párt bizalma nem pazarlódtól méltatlanokra, az egyetemi fiatalok többsége hazatért, rálépett a haza, a szocializmus ügyéhez vezető útra. Hogy ez így történhetett, abban nagy szerepet játszott ifjúságunk legöntudatosabb, leghaladóbb részét magába foglaló tömegszervezete, a KISZ.”

A beszámoló ezután méltányolja a Kari KISZ vezetőség odaadását és áldozatkészségét a közösség ügye iránt. Bár munkatervüket sok tekintetben javítani kell, ez az áldozatkészség azt mutatja, hogy új, szocialista jellemű, közösségi emberek alakulásáról van szó a polgári individualistákkal szemben.

Tanulni

„vagy „mozgalmárkodni”?

Manapság sok bírálat éri különböző oldalról a KISZ-szervezetet — folytatta Kubik elvtárs a beszámolót — pártszervezetünk is bírálja a KISZ-t. Ennek azonban olyanak kell lenni, hogy megvédje az egyetemi ifjúsági mozgalmunk új hajtásait, mutasson rá gyengeségeire, segítse elő lendületes, sokoldalú fejlődését — mert erre van szükség.

„Először a tanulásról szeretnénk beszélni” — kezdte a részletesebb elemzést az előadó. — A tanulás még nem foglal el olyan helyet a KISZ életében és tevékenységében, mint amennyire kívánatos lenne. Ez érthető volt addig, míg a KISZ energiáját az ellenforradalom után a megalakulás és különböző fontos politikai kérdések vitái kötötték le. Az, hogy ma sem központi kérdés a tanulás, zavaróan hat. Sokan úgy vélik, hogy a társadalmi munka szükségképpen a tanulás rovására megy. Erre bizonyos mértékben az is alap ad, hogy egyes sokat dolgozó KISZ-aktivistáink tanulmányi fegyelmé nem kielégítő, eredményeik elmaradnak az átlagtól, vagy képességeiktől. Létezik az egyetemen a hallgatóknak olyan csoportja, akik teljesen elkülönítik magukat a politikai élettől, s „csak tanulni” hajlandók. Akárki hangoztatja is ezeket a nézeteket, ezek mindenképpen polgári, az önző polgári erkölcs megnyilvánulásai, s politikai nevelőmunkánk hiányosságát bizonyítják. Nem is igazak, hiszen bármilyen nagy is az ingadozás egyes csoportok, vagy hallgatók esetében, a KISZ tanulmányi átlaga mégis jobb, mint a KISZ-en kívülieké és a legjobb tanulók a KISZ-ben vannak. Mint például Hoós János és Bukta János elvtársak alapszervezetünkben.

Illő helyre a tanulást!

A KISZ-nek — tanácsolja a beszámoló — teljes mértékben meg kell szüntetnie a tanulmányi és mozgalmi munka elválasztását. Léptessék elő központi feladatát a tanulást. Jobb munkamódszerrel csökkentsék a vezetőségi ülések, értekezletek számát. Feltétlenül hasznos lenne, ha tagfelvételnél, vagy munkaelbíráláskor a politikai állásfoglalást és a tehetséghez mért jó tanulmányi munkát egymástól elválaszthatatlanul állítanák

követelményként. Haladást tapasztalhatunk ezen a téren, hiszen a tanulmányi rész már külön tekintélyes fejezete a KISZ évi munkatervének, s az ún. „követelményrendszer” a tanulmányi célkitűzéseket is figyelembeveszi. Azonban a KISZ-taggyűlések, csoportgyűlések nem foglalkoznak a tanulóval és olyan a légkör, hogy nem szégyen a bukás, a lógás, az órák alatti fegyelmegtelenység.

Erősítsük a KISZ-csoportokat!

A beszámoló második része azzal foglalkozott, hogy meg kell javítani a KISZ munkáját és a politikai nevelő munkáját. E téren legsürgősebb feladat megerősíteni a KISZ-csoportok szerepét, helyes politikai légkört kialakítani a KISZ-csoportokban. Bár az 1958—59-es tanévtől kezdve pozitív fejlődésnek lehetünk tanúi, mégis az a véleményünk, hogy a KISZ és a kívülállók kapcsolata a jelenleginél jobb is lehetne — mondja a beszámoló. A tömegkapcsolatok terén gátoló tényezők tartják a KISZ felvételeknél elkövetett hibákat. Az Általános Kar 377 hallgatójának például 51 százaléka KISZ-tag, ez ugyan jó más egyetemeken képest, de a tradíciókhoz viszonyítva kevés. Bizonyos, hogy ebben világnézeti problémák és politikai kérdések is közrejátszanak, azonban a KISZ feladatait és körülményeit megvizsgálva kiderül, hogy a kívülállók nagy része a politikai nevelés hiányosságai, a felvételi

munka bürokratizmusa, hanyagsága, végül pedig egyesek szektás elzárkózottsága miatt maradt kívül.

— Vonzóbbá kell tenni a KISZ-szervezet életét, munkáját — tüzte ki feladatát a beszámoló. Eppen ezért a csoportok munkája döntő szerepet játszik a KISZ-életben. Ha sikerül a KISZ csoportokat igazi munka kollektívává alakítani, jelentős lépést tettünk előre. Mi szükséges ehhez? Először is jó KISZ csoportvezető. Másodszor az, hogy a magasabb KISZ-vezetőség tagjai saját csoportjukban is vezető egyéniségek legyenek. A harmadik feltétel, amire itt leginkább figyelmet kell szentelni, a párt-szervezet tagjai és általában az oktatók tevékeny segítségét (nevelő tanárok, politikai körök tanácsadói, kollégiumi segítők stb.).

A beszámolót élénk vita követte, amelyben egyaránt helyet kaptak a KISZ tanulmányi és politikai nevelő munkájára vonatkozó javaslatok, észrevételek.

A moszkvai közgazdasági főiskoláról — a szovjet diákok termelési gyakorlatáról

RÉSZLETEK DR. LÁSZLÓ IMRE UTIBESZÁMOLÓJÁBÓL

Dr. László Imre rektor-helyettes elvtárs 1959. november 23-án számolt be az egyetem oktatóinak és hallgatóinak a Szovjetunióbeli tapasztalatairól. Beszámolójában ismertette a moszkvai közgazdasági főiskola munkáját.

A közgazdasági főiskola a Szovjetunió egyetlen olyan főiskolája, melyen az oktatás öt évig tart. Öt éves a képzés még az egyetemek közgazdasági fakultásán, minden más szakiskolában pedig négy. Az intézetnek a következő fakultásai vannak:

Általános,

(ehhez négy szak tartozik, népgazdaságtervezése, a matematikai módszerek alkalmazása a népgazdaság tervezésében, munkagazdasági és árképzési szak).

Ipargazdasági fakultás

itt kifejezetten ipari vállalatok részére történik közgazdaságtanok tanítása.

Mezőgazdasági, pénzügyi és hitelszak, anyagellátási szak,

ezen kívül van esti oktatás.

A népgazdaság tervezése szak

a köztársaságok tervbizottságai részére képez közgazdászokat. A matematikai szakon olyan közgazdászokat képeznek, akik a matematikát elektronikus számológépeken képesek alkalmazni a népgazdaság tervezésében. Ezek döntően a Szovjetunió és a köztársaságok tervehatalaiban dolgoznak és az ún. számológép-állomásokon. Kb. 104 ilyen számológép-állomás működik a Szovjetunióban. Az árképzési szakon képzett hallgatókat nagyobb vállalatoknál helyezik el. Az ipargazdász hallgatókat iparvállalatoknál és irányító szervekben foglalkoztatják. Az agrárközgazdászokat elsősorban mezőgazdasági irányító szervekben, minisztériumokban alkalmazzák. A pénz és hitelszak vállalati célra képez szakembereket. Anyagellátási szak szintén vállalati célra képez szakembereket.

A matematika-szakra olyan közgazdászokat vesznek fel, akik már egy-két évig dolgoztak a termelésben. Kb. hatszáz ilyen fiatal jelentkezett, s közülük százhuszat vettek fel.

A szak célja, hogy a hallgatókat megtanítsa az elektronikus számológépek használatára a népgazda-

ság tervezésében, program-készítésre, stb.

Ez nem könnyű feladat a népgazdaság tervezése tanszéknek, e szakos hallgatók részére teljes mértékben át kell alakítani a tananyagot, úgy kell tanítani a tervezést és a mérlegrendszereket, hogy ennek alapján a hallgatók képesek legyenek elektronikus számológépekre vinni az anyagot.

Évi 1000 óra matematika

Nincs „kész” oktatógárda sem. Ennek biztosítása érdekében néhány embert teljesen felszabadítottak a folyó munkától és egyetlen feladatukká tették a matematika tanulást. Évi 1000 óra matematika, plusz évi 400 óra gyakorlat. A tanulásban különböző területek gyakorlati szakemberei is részt vesznek. 1958. decemberében indították meg ezt a munkát, 1960-ban már elkészült a tananyag tervezet. A káderek megfelelő képzése érdekében információs csoportot is szerveztek, amelynek feladata, hogy a világon ilyen tárgyban megjelenő irodalmat biztosítsa, lefordítsa.

A közgazdász képzésnek fontos mozzanata a termelési gyakorlat. A közgazdász hallgatók részére szakmára való tekintet nélkül háromféle termelési gyakorlat van. A termelési gyakorlat a III. évfolyamnál kezdődik. A hallgatók kétirányú munkát végeznek. Egyrészt fizikai munkát üzemben, másrészt műhelystatistika összeállításával, műhelyanyagkönyveléssel és más műhelykönyveléssel foglalkoznak. Ezeket a termelési gyakorlatokat nem a szakvezető tanszék tervezik, hanem azok a tanszékek, melyek elsősorban tudnak segítséget nyújtani, pl.

a technológia, számvitel, statisztika tanszék. Ez a technológiai gyakorlat 4—5 hetes. A következő termelési gyakorlat a IV. évfolyamon van. Ez már teljes mértékben a szakmai képzést szolgálja. A hallgatók a vállalatok tervosztályán, pénzügyi osztályán, munkügyi osztályán, anyagellátókodási osztályán dolgoznak. A gyakorlat két hónapos és program alapján állítják össze a hallgatók beszámolóikat. A szakvezető tanszék meghatározza a programot és ennek megfelelően végzik a hallgatók munkáját. A mezőgazdasági szak részére felemelték négy napra a gyakorlatot. Nem ritka az sem, hogy a mezőgazdasági, pénzügyi, népgazdaságtervezés szakos hallgatókat nem vállalathoz, hanem gazdasági irányító szervekhez küldik gyakorlatra.

Gyakorlat

a diplomamunka előtt

Az V. évfolyamon szintén van három hónapos termelési gyakorlat. Itt már a termelési gyakorlat a diplomamunka elkészítésével kapcsolatos. A hallgatók a diplomamunka témáját már a IV. évfolyamon megkapják, hogy módjuk legyen megfelelő irodalmat gyűjteni, fel tudjanak készíteni a három hónapos termelési gyakorlatra. A IV. éves hallgatók beszámolóikat nem a főiskolán, hanem azon a munkahelyen kell, hogy megvédjék, ahol a termelési gyakorlatot végezték. A termelési gyakorlatok megszervezésére külön jól képzett szakembert állítanak be, akiknek nincs más feladata, mint a tanszékkel, vállalatokkal a kapcsolatot tartani.

(Folytatjuk.)

Télapó a leány diákszállóban

A második öt éves terv, mezőgazdaságunk fejlesztésének néhány fontosabb kérdése

Az MSZMP VII. kongresszusa legfontosabb célkitűzése a szocializmus építésének meggyorsítása és a szocialista társadalmi rend teljes győzelmének biztosítása hazánkban. Ebben jelentős szerep jut a me-

zőgazdasági termelés fejlesztésének; annak, hogy második öt éves tervünk során mezőgazdaságunkban is uralkodóvá váljék a szocialista nagyüzemi termelési mód.

A nagyüzemi gazdálkodás megalapozásának

és megvalósításának elsőrendű anyagi feltétele a termelőerők fejlesztése, a nagyüzemi termeléshez szükséges korszerű technika és a modern tudományos módszerek és eljárások alkalmazása. A második öt éves tervben a mezőgazdaságunk fejlesztésére előirányzott összeg kb. 37—39 milliárd forint lesz (az ipar fejlesztésére kb. 80 milliárd forint). Eme jelentős beruházási keretből traktorállományunk 62—63 000 darabra, mintegy 2,5-szeresére növekszik, ami annyit jelent,

hogy a traktoregységre jutó szántóterület az 1958. évi 339 kh-ról 130—135 kh-ra fog csökkenni.

Ugyanakkor 1965-ig mintegy háromszorosára növekszik az 1 kh-ra jutó műtrágyamennyiség; az 1958. évi 46 kg-mal szemben 140—150 kg-ra. A gépi munka és a műtrágya-ellátás ilyen nagymérvű növelése különösen a nagyüzemi termelőszövetkezetek számára nyújt hatékony segítséget a kezdeti nehézségek leküzdésében.

A fejlett anyagi-technikai bázis

alapján további lehetőség nyílik a mezőgazdasági termelés belterjesebbé tételére — többek között a gyümölcs- és

zöldségfélék termelésének erőteljes növelésére — a terület-egységenként megtermelt értékek állandó gyarapítására.

A talajjavítási munkák kiterjesztése (öt év alatt mintegy 600 000 kh-nyi gyengén termő talaj megjavításával), a talajvédelem, a növényvédelem mind hagyományos, mind modern eljárásainak kiszélesítése, a vegyszeres gyomirtás bevezetése (a második öt éves terv folyamán mintegy másfélmilliónyi kh szántóterületen honosítjuk meg a vegyszeres gyomirtást), meglévő öntözőberendezéseinknek az eddiginél jobb kihasználása, általában meglévő adottságainak jobb hasznosítása, és nem utolsósorban a mezőgazdaságban dolgozók hozzáértésének, szakképzettségének növelése révén reális megvalósítható a mezőgazdasági termelés 30—32 százalékos növelése a második öt éves tervben.

Ennek érdekében a kalászosok holdankénti termésátlagát pl. a tervidőszakban 30—35 százalékkal kell növelni az 1954—58-as évek átlagához képest. Így biztosítható a lakosság kenyér- és lisztellátása és az állattenyésztésnek is intenzív irányú fejlesztése, az állattenyésztés növekvő takarmány-szükségletének megtermelése

HÁROM SZÍNDARAB EGY MŰSORON

A Makarenko utcai diákszálló színháztermében tartotta meg első nyilvános fellépését egyetemünk színjátszó köre. Három rövid, csattanós darab került színre: Sós György „Emberék szesszel”, Berényi György „Családi leltár” és Maurice Druan „Amerikából jöttem” című kis egyfelvonásos. Az előbbi kettőt Mezei Éva, az utóbbit Vadász Gyula kitűnő rendezésében láthatta az összegyűlt kislétszámú közönség. Az előadások színvonalas és a „színészi” teljesítmények biztatóak voltak a jövőre nézve. Az összes sze-

replő dícséretet érdemel lelkesebbé, s külön ki kell emelni Szántó Éva, Szennyesi Jutka, Drakota Szabó Rózsa, valamint Marilla Vilmos, Szilárd Tibor, Bálintfy Gábor, Haspel Ferenc kiváló alakítását. Néhány apróbb hibától eltekintve, sikeresnek mondhatjuk színjátszóink szereplését. Viszont nem mehetünk el szó nélkül a nézők száma mellett. Lehet, hogy a KISZ, lehet, hogy a kultúrósztály hibája, tény az, hogy mintegy hetvenen-nyolcvan volt jelen, s ez bizonyos mértékben elkeserítette a szereplőket.

ahban az esetben is, ha a jelenleginél kisebb területen termelünk kenyérgabonát és ugyanakkor kiszélesítjük a takarmányfélék vetésterületét. Nagy hozamú fajták elterjesztésével a kenyérgabona termelési területének növelésével 1965-re mintegy 10 százalékkal csökkenni fog a kenyérgabona vetésterület.

Tehát a kenyérgabona termelőmunkájának növelésével termőterületének ilyen jelentős kiterjesztésével bővíthetjük a zöldségfélék, hüvelyesek, rizs, takarmánymagvak és — ami nagyon jelentős — a szőlő- és gyümölcsök vetésterületét. Az első öt éves terv időszakában a takarmányhiány nagyon hátráltatta állattenyésztésünk fejlesztését.

Az állattenyésztés

korszerűbbé, intenzívebbé tételével, tehát anélkül, hogy számbelileg jelentősen növelnénk állatállományunkat; jobb szakszerű takarmányozással, az állatállomány minőségi javításával, a hozamok növelésével lehetővé válik, hogy 1965-re 1958-hoz képest húsból 44 kg-ról 54 kg-ra, tejből és tejtermékekből tejről 130 literre, tojásból 137 db-ról 162 db-ra emelkedjen az egy főre eső évi fogyasztás. Nyilvánvaló, hogy a kiszűrt termelés alapján nem lehetne ilyen mértékben emelni a népgazdasági termelést, s ennek révén a dolgozó parasztság, s az egész lakosság élet-színvonalát. Csak a korszerű

Nemcsak gazdasági,

hanem döntő fontosságú politikai szükségesség is a mezőgazdasági szocialista átszervezése. Társadalmunk szocialista átalakítása csak a mezőgazdasági szocialista átszervezésével válik teljessé, csak ezzel szüntethetjük meg népgazdaságunk egész területén az embernek ember által való kizsákmányolását, csak ezzel foszthatjuk meg mindenütt gazdasági alapunktól azokat az erőket, amelyek a kapitalizmus visszalállítására törekednek, csak ezzel vesszük elejét újabb ilyen erők keletkezésének. A mezőgazdasági szocialista átszervezése tehát egész társadalmunk alapvető érdeke. Ebből a munkából minden kommunistának, minden haladó és dolgozó embernek ki kell vennie a részét” — állapítja meg pártunk 1958. decemberi határozata.

Giyensné, dr. Makó Erzsébet

ORSZÁGJÁRÁS

Gazdaságföldrajzosaink tanulmányi kirándulása

Jószerecsent!... a vizsgákhoz is!

November végén jól sikerült tanulmányi kirándulásra vettünk részt (konkrétabban: negyedéves földrajzosok Bora Gyula adjunktus vezetésével), az Észak-Dunántúlon. Győrben meglátogattuk a Wilhelm Pieck Vagon- és Gépgyárat. A fiúk főként a gőzkalapácsokat, forgácsoló gépeket nézegették érdeklődéssel, míg a lányoknak leginkább a szépkívül hálóköcsik és a színes fémforgácsok tetszettek. Meglepő volt, milyen férfiasan viselked-

el az öntőde fojtó gázait és a „Beethoven-termet”, ahol fűsiketítő zajjal kalapálják, egyengetik a vagonok oldalát. A tanulságos gyárlátogatást hangulatos városnézés követte, majd utunk második állomására. Almásfűzitőre utaztunk. A Timföldgyár monumentalitása mellett különösen a lakótelep nagyszerű elhelyezkedése ragadott meg bennünket. Az eródmű gőze fűti meleg vízzel látja el a lakásokat. Irigylettük is az ott dolgo-

zó, volt közgazdász hallgatókat. Estére már Nyergesújfalun voltunk, ahol megnéztük a Vizszoza- és Danulon-gyárat. Csillagó szállak, ezernyi pergő orsó, gyorskezdő lánkok és tisztaság. Nagyon érdekes volt. Esztergomon át Tokodra utaztunk, ahol az apró kis vónat, karsztüreg, patakok mellett hazánk legvizezebb szénbányájába vitt le bennünket. (40-szer annyi vizet termelnek ki, mint szén.)... És igazi bányászruhában voltunk.

A Tokodi Üvegyárban láttuk, hogyan dolgoznak az automata gépek, de láttuk azt is, hogyan fűjják még mindig szájjal, s kapkodják, hordják egyenként az üvegeket. Ugyanakkor a danulonfonal gyártását szinte teljesen automatizálták. A Vagongyárban ültünk a készülő, modern Rába-Balaton motorvonatban, viszont hazafelé magunk is tapasztaltuk a kísérő mérnöknek azt a panaszt, hogy a MÁV a cserealkatrészek hiánya miatt nagyon nehezen vezeti be az új, kényelmes kocsi típusokat. Nagyon fáradtan érkezünk Pestre, de rengeteget tanultunk és nem borultunk fel.

Tudósítás a KISZ kulturaktiva-értekezletről

December 2-án tartották meg az egyetemi kulturaktivisták értekezletét a IX-es előadóban. A beszámoló: Huszár elvtárs, a KISZ VB kultúrfelelőse tartotta. Felmerült az immár végéhez közeledő 1959/60-as tanév első félévében elért kulturális eredményeket egyetemünkön és a három kollégiumban együttesen. Az egyetemi kultúrunknak lényegében arra kell irányulnia, hogy kialakítsa a hallgatók fogékonyságát a haladó kultúra iránt, s bekapcsolja a kultúrmozgalomba a kiszeseket és KISZ-en kívülieket egyaránt. Akik e harcban és munkában részt vesznek, azok számára felemelő érzést jelentsen az a tudat, hogy ők is szerepet vállalnak az új, szocialista ember-típus kialakításában — kezdte beszámolóját.

A feladatokat — folytatta tovább — röviden így lehet megfogalmazni: a polgári gondolkodású hallgatók átnevelése, valamint a munkás-paraszti származású fiatalok kultúr-színvonalának emelése. A jövőben elkészítendő kultúrprogramnak a KISZ első országos értekezletén meghatározott irányelvekre kell épülnie. Kultúrunknak nem szabad leszűkülnie a kultúra egyik vagy másik ágára. Az egyetemi kultúrunknak irányítójának a KISZ-nek kell lennie, s a kultúrunkába be kell vonni a KISZ-en kívülieket is. Ezek után Huszár elvtárs értékelte az egyes szervek kultúr-munkájának eredményét. A nemrégien megnyitott KISZ-klub — mondotta — máris komoly eredményeket ért el. Eleget kiemelni csak két esetet, Dezséri László előadását és Hárs György szerzői estjét. Feladatunk a KISZ-klubbal kapcsolatban a következőkben az lesz, hogy kialakítsuk az igazi klubéletet. Ennek alapfeltételei biztosítva vannak. A kollégiumok munkájáról bírálólag elmondotta, hogy a három kollégium kultúrunkája meglehetősen gyenge volt. Azután rövid összefoglalót hallottunk a karok, szakok és szemináriumok kultúr-munkájáról, melyeknek eredménye pozitívnak mondható. Komoly sikereket értünk el a könyv-árusítás terén, hiszen mintegy 5000 forintot forgalmat bonyolítottunk le, amely egy kisebb könyvesboltnak is „becsületére” válna.

A IV. éves belkeresek győztes csapata. A közlő csupán ötvenketten kapcsolódtak be ebbe a mozgalomba. A következő feladat, ami most előttünk áll, hogy méltóképpen felkészüljünk a felszabadulási seregszemlére, ami nálunk az egyetemen a szellemi ötusa megrendezésében, művészeti csoportok fokozottabb munkájában, dal- és éneklésben, a KISZ-klubban és egyéb kulturális rendezvényekben fog megnyilvánulni. Az ülés második részében élénk vita bontakozott ki nemcsak a beszámoló körül, de más, abban nem szereplő problémákról is. Barabás elvtárs reagált a filmklubot érintő kritikákra — s lerögzítették együttesen, hogy a filmklubot nem kell beszüntetni, csak a jövőben a filmeket jobban kell megválogatni és a klub programját másként kell összeállítani. Szóba került a kereskedelmi kar jó kulturális munkája, s az, hogy a rendezvényeken miért tilos a szeszital-fogyasztás. Javasolták, hogy a nyelvi köröket tegyék át kollégiumokba. Nem lenne helyes, mert a budapesti hallgatók, akik nem kollégiumokban élnek — a tapasztalat azt mutatja — inkább érdeklődnek az idegen nyelvek iránt, mint azok, akik kollégiumban vannak. Az aktívülés harmadik részében Farkas Sándor elvtárs könyvjutalmakat osztott ki azok számára, akik segítettek az eddigi kultúr-munkában, amely kultúr-munkánk eredményéről lényegében elismerően lehet nyilatkozni.

KÖSZÖNJÜK a Rendezőgárdának a december 5-i Műkulcsbál sikerét. Rendezőgárdistáink ez alkalommal dícséretre méltó, derekas munkát végeztek, gondoskodtak arról, hogy a bál rendjét ne zavarják oda nem való jampec, huligán elemek. Mintegy hatvan embert távolítottak így el!

December 9-én, este Egyetemünk énekara a Műszaki Egyetem ének- és szimfonikus zenekarával együtt a Műszaki Egyetem Kinizsi utcai dísztermében klasszikus műsort adott. A műsoron Beethoven V. szimfóniája, Haydn: Évszakok oratóriumának Tavasz-tétele szerepelt többek között, s a zeneértő közönség nagy elismeréssel fogadta a fellépő kórusokat. Nagyon sajnáljuk, hogy a sikerben nem osztozhattak Egyetemünk hallgatói, miután mindössze 16 fő kísérte el énekarunkat e nagyszabású művészi hangversenyre.

Az Egyetem népi zene-, tánc- és énekkara december 19-én teljes estét betöltő műsort ad a budapesti üzemi dolgozók részére az egyetem aulájában. A hangversenyre meghívjuk a főtí gyermekváros ötven, tanulásban legjobban kitűnt lakóját is. Szívesen látunk egy-két hallgatót és oktatót is egyetemünk ezen rendezvényén.

December 31-én este 8 és 11 órai kezdettel a KISZ Kultúr-osztály vidám szilveszteri műsort rendez. Fellépnek: Mezei Mária, Zentai Anna, Alfonzó, Rátónyi Róbert és az Ifjúsági Jazz.

A mi zenekarunk...

December 6-án este tartotta hangversenyét egyetemünk aulájában Budapest három legjobb egyetemi jazz-zenekara, a Műszaki Egyetem Diákkörének 10 tagú „Accord”, az ELTE 12 tagú „Tavasz” és a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem 7 tagú „Ifjúsági Jazz”-zenekara.

A hangverseny közönsége nagy lelkesedéssel ünnepelte a fiatal „művészeket”. A zenekarok teljesítményével meg lehetünk elégedve, igyekeztek szórakoztatni, s ugyanakkor a kultúrált jazzt megismertetni, megszerettetni. Minden elfogultság nélkül mondhatjuk, hogy e célt tökéletesen egyetemünk „Ifjúsági Jazz”-zenekara érte el. Kultúrált játékkal, a műsorszámok kifűző megválasztásával fergeteges vastapost kaptak, s ezt — a konkurrencia mondta — teljes mértékben meg is érdemelték. Mind a szolisták, mind a zenekar, egyes zenészek külön-külön és az egész zenekar együtt — kiváló művészi teljesítményt nyújtott, amit a jazz-zenekaroktól eddig nemigen szokhattunk meg.

Nagyon örülünk, hogy egyetemünk jazz-zenekara végre olyan, amilyennek lennie kell: nagy tudású, kulturált játéku, komoly és mégis jókedélyű fiatal együttes. Szeretettel üdvözöljük őket a vasárnapi nagy hangverseny alkalmából és reméljük, hogy a jövőben egyetemünk valamennyi rendezvényén, bálon, klubesteiken egyaránt az ő hangulatos zenéjükre táncolhat a közönség. A nagy sikerre való tekintettel az „Ifjúsági Jazz” megismétli műsorát december 27-én, vasárnap szintén két előadásban, s reméljük, hogy akiknek nem volt még alkalmuk, most maguk is meggyőződhetnek zenekarunk igazi tehetségéről és sikeréről.

TANULMÁNYI VERSENY

az Iparkari KISZ-vezetőség munkájáról

Félév közeledtével a tanulmányi kérdések kerülnek a KISZ-munka középpontjába. A december 2-i KISZ-vezetőségi

ülésnek, mely a következő taggyűlést készítette elő, szintén ez volt a fő napirendi pontja.

Az Ipari Karon nem kielégítő a tanulmányi munka.

Ezért a KISZ-szervezet komoly intézkedésekre szánta el magát. Legutóbb pl. tizenhárom fegyelmi büntetést hoztak a gyenge tanulmányi eredmények miatt. Ez rámutat arra, hogy az ipar karon az egyik

legfontosabb KISZ-feladatnak tekintik a tanulást. Az eredményes tanulás előfeltétele, a tanulmányi fegyelem megszilárdítása. Ez a KISZ-tagok, elsősorban a KISZ-vezetőség személyes példamutatása alapján érhető el.

Tanulmányi versenyt szerveznek

A tanulmányi munka fellendítését kívánja elősegíteni a KISZ a tanulmányi versenyekkel. Már előző vezetőségi ülésen elhatározták megszervezését. Kidolgozásához most kezdtek hozzá. Mintegy a beszámoló folytatásaként kezdődött meg a vita a tanulmányi verseny feltételeinek kidolgozásáról.

már a kongresszusi anyagot tárgyalják.

Jól dolgozik a vezetőség

Igen kedvező benyomást szereztek a vezetőség munkájáról. Leikismeretességük megmutatkozott a tanulmányi verseny vitáján, a tagfelvételek megbeszélésén, a politikai órák értékelése során. A jelenlegi összetételben ez év eleje óta dolgoznak együtt. A vezetőség hét tagja és négy évfolyamfelelős valóban közösséget alkot. Ez szintén előfeltétele az eredményes munkának. S hogy e munka valóban eredményes, néhány példát: Az erre az évre eső társadalmi munkát teljesítették, azaz tíz óra átlagmunkát végeztek, de van, aki már harmadik óráján tart. Politikai órákra a jelentkezés csaknem százszázalékos volt. Az ateista szemináriumok szervezése szintén eredményes volt. A kar kis létszáma miatt önálló kultur- és sportmunkát nem végezhetnek, de teljes mértékben kiveszik részüket az egyetemi kultur- és sportéletből. Barabás Ernő külön is kiemelte a kultúrfelelős lendületes, lelkes munkáját. A jelenlegi vezetőség hét tagja közül négy jövőre az egyetemet elhagyja. Szeretnénk, ha munkájukat jól felkészült, hasonló aktivitású fiatalok vennék át.

E vita során mutatkozott meg az, hogy a vezetőség minden tagja külön-külön magának érzi az egész vezetőség feladatát. Elismerésre méltó az az alapos következetesség, mellyel a körülményeknek legjobban megfelelő versenyrendszert kidolgozásán fáradoztak. Sok gondolat merült fel, mindegyiket érdemben vitatták meg. A titkár rámutatott arra: a tanulmányi versenynek az legyen a célja, hogy a hallgatókat tanulmányi eredményeik állandó javítására ösztönözze.

A vita során igen sok helyes gondolat született, melynek alapján kidolgozza egy bizottság a tanulmányi verseny feltételeit. (A versenyt egyébként szemináriumok között szervezik.)

Ezzel párhuzamosan kell haladnia azonban a politikai munkának is. Hegedűs Miklós agit. prop.-felelős elvtárs elmondta, hogy egyes csoportok

Vizsgarend

Im, elközelge a vizsgaidőszak és a riporter interjúolni meg. Helyesebben, alulírott elnézést kérek egy III éves hallgatótól, hogy ultizás közben zavarni bátorodom, holott szemmel láthatólag nem babra megy a játék, és megkérdem, milyen szisztéma szerint állítja össze a vizsgarendjét.

— Itt a parti... még nem jelentkeztem vizsgára... kezében maradt a talon... különben is azt a pár vizsgát akár egy nap alatt is le lehet tenni...

— De a könyvvitel!...

— Na, bumm! Az, mint olyan, két napot igényel... betlim van... az írásbeli, az smafu...

— Mennyi idő kell a felkészüléshez?

— Mehet?... egy hét...

Egy partner

— Az elégségeshez kettő... passzoltam...

— Melyiket teszed le először?

— A pirosat... ja, amelyikből jobb jegyre számítok.

Partner

— Teszem, egy kettesre... kontra betil...

— A nyelvet az elején kell letenni!?

— Tök mindegy. Legalább nem zökkenek ki a folyamatos tanulásból... zölet kérek... különben elfelejtem a szavakat.

Partner

— Amikkel kimagyarázod, hogy miért nem sikerült a dolgozatod... különben, tököt hívtál...

— Az elméletörténetre mennyit hagyysz?

— Nem engednek vizsgára. Pikkelt rám a Mátyas... akkor még tököt... két alkalommal...

— De hisz háromszor lehet!

— Kétszer voltam órán. Hiába fecseleltem az időt! Pedig ezt tudom legjobban. A negyedévesek verse foglalták az egészest.

Partner

— Imájukba... lóttek a betilnek... már a hivatalsegdek is fujják.

— Dallam is van?

— Forint, per koponya. Ez miattad van. Órán nem érsz rá kérdezősködni?

— Csak még arra válaszolj, mit hagyysz az utolsó vizsganapra?

— A jogot akartam... síma zöld... csak már betelt a lista.

— Azt hiszem, nem vesztetél semmit. Én a helyedben az utolsó hétre nem is tennék vizsgát.

— ???... tízes a talonban.

— Sokkal több idő jutna az utóvizsgákra!

— Eddig is megélt... felveszed? Uraim, erre valaki ráfizet...

— Remélem!

(Kérész)

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

Megjelenik kéthetenként

Szerkesztő: a szerkesztő bizottság

Felölős szerkesztő: Bögre Katalin

Szerkesztőség:

Bp. IX., Dimitrov tér 8. III. 361

Telefon 186-850 (138-as mellék)

Kiadó: Hírkiadó Vállalat

Bp. VIII., Blaha Lujza tér 8

Felölős kiadó: Csollány Ferenc

Nyomatott a Szikra Lapnyomdában

A „teremfoci”-bajnokság végeredménye

A IV. éves belkeres fiúk szereplése meglepetést keltett, de teljesen megérdemelten szerezték meg az „egyetem legjobb teremfoci csapata” címet.

A IV. éves belkeresek győztes csapata.